

סימן צה

באחד שמנהגו שלא להסתפר מ"ח אייר עד ימי הגבלה וצריך לילך על חתונה בר"ח סיון אם מותר להסתפר

י"א אב תש"כ

מע"כ ידידי הנכבד מו"ה יהושע ליימאן שליט"א.

הנה באחד שנהג דיני ימי הספירה מ"ח אייר עד ימי ההגבלה וצריך להיות על חתונה באור לר"ח סיון, אם מותר להסתפר לכבוד חתונה אחר מעריב שכבר הוא ר"ח. הנה אם היה יודע בתחלת הספירה שיצטרך להיות על חתונה בר"ח סיון היה יכול בשנה זו לשנות מנהגו, על המנהג האחר לאסור מאחר אסרו חג פסח עד ר"ח אייר ולהסתפר בשני הימים של ר"ח אייר ובל"ג בעומר ולאסור בשאר ימי אייר ולהתיר מ"ח סיון ואילך, שהרי יהיו ל"ג יום באיסור תספורת כדבארתי בספרי אגרות משה על או"ח סימן קנ"ט שאין איסור שינוי מנהג מהמנהג דמ"ח אייר עד ימי ההגבלה, כיון שבתרומתו יש מספר הל"ג יום, ושני המנהגים הם נחשבים למנהג אחד לאסור מספר ל"ג יום עיי"ש.

אבל אם לא היה יודע בתחלת הספירה ונהג היתר תספורת עד ר"ח אייר, הרי יחסר לו כשיסתפר מ"ח סיון ממספר הל"ג יום. ואף שיכול להשלים לאסור גם יום השני מימי הגבלה נגד יום ר"ח סיון, כי יום הראשון מימי הגבלה הא נחשב לו מימים שנהג איסור דרך מצד מקצת היום ככולו הותר כדאיתא במג"א סימן תצ"ג סק"ה ובמ"ב ס"ק ט"ו, ולכן לא יתחשב שנהג עוד יום בזה שיגמרהו עד הלילה באיסור אבל כשינהג איסור עד למחר בשני להגבלה הרי יהיו ל"ג יום, מ"מ כיון שלא מצינו מנהג כזה אפשר אין בידו לעשות דבר חדש, משום שאולי כיון שנסתפר בר"ח סיון שישארו רק שני ימים ולילה באיסור לא יהיו ניכרין שהם מימי איסור שיש שאף בימי היתר אין מסתפרין שנים ושלושה ימים ולא יתחשב השלמה לר"ח סיון שהיה נהג איסור אף שהיה בגידול שער מל"ג בעומר והיה ניכר שרק מחמת האיסור לא נסתפר.

ול"ד להמנהג שהביא המג"א סק"ה שאסרו כל הימים מפסח עד שבועות לבד ימי ר"ח דאייר וסיון שנמצא ג"כ שנהגו איסור על שלשה ימים דאחר ר"ח סיון אף שלא ניכרין שהוא מצד איסור, משום שלמנהג ההוא הא אינו מצד מספר הל"ג יום אלא שאסרו כל הימים שמתו בהם דסברי דמתו כל הימים שמימי הספירה רק לא בהימים שאין אומרים

לשם אוכל הי"ל למיפלג ולטמא אף באכל משהו מנבלת עוף טהור וצ"ע.

ידידה,

משה פיינשטיין

סימן צד

באחד שאינו נוהג לומר הלל בביהכ"נ בלילי פסחים ונמצא בביהכ"נ שאומרין הלל איך יתנהג

מע"כ ידידי מהר"ר יצחק שליט"א.

הנוהגים בשיטת הגר"א אומרים הלל בביהכ"נ בלילי פסחים ולכן אף שביהכ"נ הוא של נוסח אשכנז אומרים הלל שמסתמא היו שם מהבע"ב שנהגין כהגר"א, וממילא אסור לשנות לומר להם שלא יאמרו וכן אסור ממילא לצאת דכיון שנהגו כן שם גם מי שאינו נוהג לומר הלל כיון שעתה מתפלל בביהכ"נ זה אסור לשנות מפני המחלוקת, ואם יצא בשביל זה הרי נמי איכא טעם דאסור מפני המחלוקת כיון שהכל יבינו שיצא משום שחולק עליהם. אבל אין לו לברך כי זהו בצנעא דלא ניכר כ"כ אם מברך או לא. ואם היה באופן שיהיה ניכר שלא בדרך נראה שצריך גם לברך, וראיה מפסחים דף ק"ו באמרו לו לר' אשי ליקדיש לן מר קידושא רבה אמר בפ"ג ואגיד ביה ופי' רשב"ם האריך בו לדעת אם יסרבה אחד מהם לשנות יבין דבפ"ג רגילין לומר ותו לא שאל"כ היה אומר להם קידוש גדול של לילה כמנהגם, הרי מפורש שאף שמנהגו שלא לקדש קידוש הלילה ביום מ"מ כיון שבעיר ההוא היו נוהגין לקדש היה מקדש ולא היה חושש לברכה לבטלה, א"כ כ"ש בהלל דלילי פסחים שאיתא זה בירושלמי ובמס' סופרים שהביאו התוס' פסחים דף ק"ד והטור ס"ס תע"ג כתב מה טוב ומה נעים ההיא מנהגא והמחבר פסק כן שודאי אין להחשיב זה במקום שנהגו כמותם כספק ברכה לאסור אף לאלו שאין נוהגין כן אם נמצאו שם ולכן אם הוא הש"צ צריך גם לברך וכן אף אם אינו ש"צ אם הוא באופן שיהיה ניכר צריך לברך.

ידידה,

הנה באחד שנהג דיני ימי הספירה מ"ח אייר עד ימי ההגבלה וצריך להיות על חתונה באור לר"ח סיון, אם מותר להסתפר לכבוד חתונה אחר מעריב שכבר הוא ר"ח. הנה אם היה יודע בתחלת הספירה שיצטרך להיות על חתונה בר"ח סיון היה יכול בשנה זו לשנות מנהגו, על המנהג האחר לאסור מאחר אסרו חג פסח עד ר"ח אייר ולהסתפר בשני הימים של ר"ח אייר ובל"ג בעומר ולאסור בשאר ימי אייר ולהתיר מ"ח סיון ואילך, שהרי יהיו ל"ג יום באיסור תספורת כדבארתי בספרי אגרות משה על או"ח סימן קנ"ט שאין איסור שינוי מנהג מהמנהג דמ"ח אייר עד ימי ההגבלה, כיון שבתרומתו יש מספר הל"ג יום, ושני המנהגים הם נחשבים למנהג אחד לאסור מספר ל"ג יום עיי"ש.

אבל אם לא היה יודע בתחלת הספירה ונהג היתר תספורת עד ר"ח אייר, הרי יחסר לו כשיסתפר מ"ח סיון ממספר הל"ג יום. ואף שיכול להשלים לאסור גם יום השני מימי הגבלה נגד יום ר"ח סיון, כי יום הראשון מימי הגבלה הא נחשב לו מימים שנהג איסור דרך מצד מקצת היום ככולו הותר כדאיתא במג"א סימן תצ"ג סק"ה ובמ"ב ס"ק ט"ו, ולכן לא יתחשב שנהג עוד יום בזה שיגמרהו עד הלילה באיסור אבל כשינהג איסור עד למחר בשני להגבלה הרי יהיו ל"ג יום, מ"מ כיון שלא מצינו מנהג כזה אפשר אין בידו לעשות דבר חדש, משום שאולי כיון שנסתפר בר"ח סיון שישארו רק שני ימים ולילה באיסור לא יהיו ניכרין שהם מימי איסור שיש שאף בימי היתר אין מסתפרין שנים ושלושה ימים ולא יתחשב השלמה לר"ח סיון שהיה נהג איסור אף שהיה בגידול שער מל"ג בעומר והיה ניכר שרק מחמת האיסור לא נסתפר.

ול"ד להמנהג שהביא המג"א סק"ה שאסרו כל הימים מפסח עד שבועות לבד ימי ר"ח דאייר וסיון שנמצא ג"כ שנהגו איסור על שלשה ימים דאחר ר"ח סיון אף שלא ניכרין שהוא מצד איסור, משום שלמנהג ההוא הא אינו מצד מספר הל"ג יום אלא שאסרו כל הימים שמתו בהם דסברי דמתו כל הימים שמימי הספירה רק לא בהימים שאין אומרים

לשם אוכל הי"ל למיפלג ולטמא אף באכל משהו מנבלת עוף טהור וצ"ע.

ידידה, משה פיינשטיין

ידידה,